

Archiv obce Dubec
1936 – 1945 (1946)

Inventář

Číslo EL NAD: 126
Evidenční číslo pomůcky: 181

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Dubec, nacházející se 6 kilometrů jihovýchodně od Přimdy, jinak též Dubecz, německy Tutz, Tuts, Dutz, latinsky Dubecz a Dupecz, vychází z českého slova doubek, tedy malý dub.

První zmínka o vsi pochází z roku 1357, kdy byl do zdejšího kostela patronátními pány Bohuslavem z Tasnovic, Kunrátem z Kocova (Kočova) a Bohušem ze Svržna dosazen nový kněz. Podacíím právem ke kostelu disponovali také vladykové Újezdští (1412) a od roku 1424 vladykové Racek z Tupadl a Nachval z Racov. Ves Dubec náležela roku 1379 k Tasnovicím a částí k Vidicím, a od roku 1543 se stala příslušenstvím statku v Bernartících. Vidická část Dubce se tak nacházela v majetku Graschopů (Kraschopů), jmenovitě Sibylly Maxmiliány Štampachové, rozené von Graschop, později Černínové. Tasnovická část patřila Černínům z Chuděnic (do jejich vlastnictví se část vsi dostala zřejmě přes příbuzenský poměr ke Kočovským). Helena Lidmila Černínová dědila po posledních Kočovských a stala se manželkou Otty Jiřího z Helvesamu, který byl jako majitel vsi uveden v roce 1654. Značná majetková roztržštěnost statků v tomto kraji nedovoluje přesně vysledovat vlastnické poměry do roku 1732, kdy se statek Bernartice stal součástí borského panství a majetkem rodu Löwensteinů. Teprve v roce 1788 se podařilo k velkostatku v Boru připojit také statek Vidice, tvořící celek se statkem v Olešné, dosud patřící Kokořovcům, dále pak hrabatům z Königfeldu a později Frennině ze Širdinku, nakonec její dceři Josefě, ovdovělé kněžně z

Löwensteinu. Obě části vsi Dubec zřejmě přešly k panství Bor jednotlivě, jako příslušenství statků Bernartice a Tasnovice.

Obě nové části borského panství byly roku 1791 převedeny z Klatovského kraje do kraje Plzeňského zřejmě kvůli snazší evidenci majetku v patrimoniální správě, když se pozemkové nároky knížecího rodu Löwensteinů dělily mezi kraje Klatovský a Plzeňský, přičemž statky náležely pod správu panství v Boru. Po osamostatnění obecní samosprávy v roce 1850 zůstala ves součástí velkostatku Bor, náležející Löwensteinům až do roku 1945.

Katastrální území obce tvořila ves Dubec samotná.

Do roku 1862 patřila ves Dubec pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Dubec se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla také obec Dubec. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo vytvořeno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Povaha dochovaného archivního materiálu archivního souboru AO Dubec nedovoluje nahlédnout do existence a vývoje obecní samosprávy. Jelikož se zachovaly především účetní materiály, navíc z úzce ohraničeného časového období, nemohou tyto písemnosti významně zasáhnout do rekonstrukce činnosti samosprávy v obci. Přestože je z předešlého jasně patrné, že důležitost materiálu archivního souboru AO Dubec je nepatrná, uchovávají si jedno důležité svědectví z obecní historie. Totiž že činnost německé obecní samosprávy v podstatě pokračovala do počátku roku 1946, kdy poslední úřadující německý starosta předával svůj úřad předsedovi nově ustavené správní komise v obci. Účetní uzávěrka knih je na závěr opatřena větou, v níž se lze dočíst o oficiálním předání obecních aktiv a pasiv české samosprávě. Výše psaná skutečnost představuje ojedinělý prvek ve zlomovém roce 1945, který se svojí výjimečností dotýká jak činnosti německé tak české samosprávy.

Rekonstrukce seznamu vedoucích představitelů obce se podařila uskutečnit za podpory regionální a dobové literatury.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Andreas Warta	1919	?
Andreas Niklas	1925	?
Josef Bender	?	?
Georg Sattler	1938	1938
Karl Rauch	1938	?
Josef Schmidt	?	1945
Josef Sattler	1945	1946

U posledního starosty Josefa Sattlera nelze přesně určit, jakým způsobem se na tomto místě ocitl, byl však prokazatelně nejvyšším německým zástupcem obce předávajícím úřad do

rukou české samosprávy v roce 1946. Lze tak předpokládat, že Josef Sattler byl na místo dosazen českou správou po nuceně odvolaném Josefovi Schmidtovi teprve v polovině roku 1945.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Ze zápisu o dohlídce spisovny na MNV Dubec, ze dne 9. června 1955, je jasně patrné, které písemnosti, vztahující se k období obecní samosprávy před rokem 1945, se v obci zachovaly. V tomto zápise se lze dočíst o tom, že kromě dvou účetních knih, dvou složek příjmů a vydání a dvou listů trestního rejstříku se ve spisovně nacházejí ještě čtyři spořitelní knížky. Na závěr je připojeno oznámení, že v úřadě MNV se nepodařilo objevit německou kroniku, přestože zřejmě v obci existovala. Z dalšího vyplývá, že o kronice měli mít informace bývalí předsedové MNV a současný to měl zjistit. Ještě tentýž rok se okresní archivář pokoušel o další, neúspěšný kontakt s úředníky MNV v této věci.

Podle karty JAF, zavedené v roce 1955, se archivní soubor AO Dubec ocitl v tehdejším okresním archivu v Tachově dne 9. června 1955, č. př. 17. Přírůstková kniha se bohužel nedochovala. V kartě, pod heslem tématický popis, je uvedena strohá poznámka, že materiál se skládá ze dvou listů trestního rejstříku a hospodaření obce (3 knihy a 1 kartón). Složení archivního souboru však tomuto popisu tak docela neodpovídá. Namísto tří zachovaly se pouze dvě hlavní knihy účetní a záznamy trestního rejstříku chybí zcela.

Okresní archivář se do obce vypravil ještě 9. prosince 1955, aby zde provedl skartaci písemností. Ze zápisu, pořízeného při této příležitosti, je možno vyčíst, jaké poměry na MNV, potažmo v celé obci Dubec, panovaly. V úřadovně vlastně k žádné skartaci nedošlo, neboť nepořádek a zmatek ve spisech byl tak značný, že čas potřebný na přerovnání těchto spisů by byl neúměrný vynaloženému úsilí. Podařilo se sice objevit desky od německé kroniky, po jejich obsahu však archivář pátral marně.

Podle poznatků získaných při několika jednáních s MNV Dubec bylo zřejmé, že v obci panovala řevnivost a nesnášlivost zejména mezi bývalými a současnými vykonavateli úředních funkcí. Zamlčování skutečností a neochota učinit jakýkoliv vstřícný krok, provázela okresního archiváře po celou dobu jeho pátrání po písemnostech, čímž nepopíratelně nejvíc utrpěl archivní soubor AO Dubec.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Dubec pochází z let 1936 – 1945 (1946). Jedná se o dvě účetní knihy a jeden kartón písemností s celkovou metrází 0,12 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk, pouze ve dvoujazyčných dokumentech úředního charakteru v letech 1945 – 1946 se objevuje český jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý. Drobný restaurátorský zásah by byl vhodný u spořitelních knížek, které napadla plíseň.

Jelikož ustavení správní komise, resp. počátek jejího oficiálního výkonu, se protáhlo do roku 1946, vykonával zatím všechny dosavadní úřední úkony německý aparát. S tímto stavem zřejmě počítala také okresní správní komise, neboť všechna nařízení docházela na obec přeložená do německého jazyka. Německý starosta Josef Sattler předal svůj úřad českému předsedovi správní komise Josefovi Mokrému teprve 16. ledna 1946, což stvrzuje poslední zápis v hlavní účetní knize příjmů inv. č. 4. Vzhledem k okolnosti, že německá samospráva tak vykonávala svojí činnost déle a pokračovala nikoliv formálně, nýbrž se skutečně podílela na ekonomické správě obce, byly tyto materiály ponechány v archivním souboru AO Dubec.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Využitelnost archivního souboru AO Dubec je prakticky mizivá, neboť povaha dochovaných písemností nedovoluje hlubší proniknutí do obecní historie. V případě badatelského využití je potřeba postupovat v součinnosti s regionální a dobovou literaturou.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v únoru roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 18. prosince 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]

Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Ottův slovník naučný, Díl sedmnáctý Median – Navarrete, Praha 1999

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000

Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. č.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zákoník zemský

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Spisový materiál****Spolupůsobení ve státních záležitostech**

1	Spořitelní knížky (4 ks)	1936 – 1945	N 1
---	--------------------------	-------------	-----

Účetní materiál

2	Účetní doklady k obecním příjmům	1944 – 1945	N 1
---	----------------------------------	-------------	-----

3	Účetní doklady k obecním výdajům	1944 – 1945	N 1
---	----------------------------------	-------------	-----

Účetní knihy

4	Kniha příjmů	1944 – 1945 (1946)	K 1
---	--------------	--------------------	-----

5	Kniha výdajů	1944 – 1945 (1946)	K 2
---	--------------	--------------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Dubec
Značka archivního souboru:	AO Dubec
Časový rozsah:	1936 – 1945 (1946)
Počet evidenčních jednotek:	3 (2 úřední knihy, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	5
Rozsah bm:	0, 12 bm (0,04 knihy, 0,08 kartón)
Stav ke dni:	18. prosince 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl